

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

HISTORIAE EC||CLESIASTICAE PARS || PRIMA, QVA CONTI-||NENTVR ||
Eusebij cognomento Pamphili Cæsareæ Palæ-||stinæ Episcopi lib. 10.||
Eiusdem de vita Constantini magni lib. 4.|| Oratio Constantini magni ad
sanctoru[m] cœtu[m].|| Oratio eiusdem Eusebij in laudem Constanti-||ni
magni ad trigesimum ...

Christopherson, John

[Köln], 1569

Hortatio ad concordiam. Cap. LXVIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29861

EVSEBII DE VITA

illorum tueretur, dissentiant, tamen ob professionem, qua
conspirare videntur, denuò inter ipsos in gratiã redeunt.
Quod si ita se res habet, quid est cur non sit multo con-
venientius, vt qui famuli prepotentis Dei cõstituti sunt,
propter ipsum religionis institutum, quod profitentur,
consentientibus animis inter se concordent. Cæterum
accuratiore cogitatione, & mente attentiore hoc, quod
iam à me dicitur, circumspiciamus, num rectè se habeat,
vt per leuem & inanem verborum contentionem fratres
fratribus reluctentur, & eximia concordiã, impia simu-
tate per vos, qui de rebus tam exiguis minimeque neces-
sariis inter nos confligimus, misere discerpatur. Popula-
ria quidem sunt ista, & puerili iustitiæ magis, quàm sa-
cerdotũ & prudentium hominũ sapientiæ congruentia.

Hortatio ad concordiam.

CAP. LXVIII.

Nostra sponte igitur diabolicas tentationes euite-
mus. Et quoniam Deus opt. max. conseruator om-
nium, commune suæ gratiæ lumen omnibus por-
rexit, idcirco mihi eius famulo quæso per vos liceat, vt
illius prouidentia subsidio adiutus, meum conatum ad
eam lucem propagandam susceptum, feliciter ad exitum
perducam: Atq; etiam vt ipsius populum, tum per literas
compellando, tum ministerium diligenter erga eum pre-
stando, tum acriter admonendo, ad mutuam cõcordiam
traducam. Et cum, vti dixi, vna sit vobis fides, vnaque de
nostra religione sententia, vnum denique legis ac disci-
plinæ institutum (quod quidem cum suis partibus vni-
uersum ecclesię corpus, consentiente animorum concor-
dia & professione deuincit) istud quod inter vos non
mediocrem contentionem excitauit, quoniam nullam
rem grauem in nostræ religionis quasi ambitu compre-
hensam attingit, non est cur distinctionem aliquam ani-
morũ, aut discordiam in vobis pariat. Atq; hæc dico,
non vt cogam vos in hac leuicula & stulta quæstione,
qualiscumque tandem illa fuerit, penitus eandem senten-
tiam sequi. Ac tamen vos inter vos vicissim de re
quapiam minimi momenti dissentitis (Siquidem neque
omnes de omnibus rebus idem sentimus, neque vna ea-
demque

demque in nobis indoles, aut mens versatur) tamen fieri poterit, ut eximia concordia sincere integreque seruetur: & vna inter omnes animorum conspiratio custodiatur, verum de diuina providentia vna vobis sit omnino fides, vnus animorum consensus, vna de Deo sententia.

Quod ob ineptas quasdam voculas digladiandum non erat.

CAP. LXIX.

AT quæ de leuissimis istis quæstionibus inter vos argute & subtiliter disquiritis, licet non in eandem sententiam tanquam pedibus eatis, ea tamen intra cogitationis vestrae quasi fines continere debetis, intimo mentis domicilio recondita. Communis autem amicitie bonum, vera fides, reuerentia erga Deum, & legis obseruationem, stabilis firmaque apud vos maneat. Redite in gratiam, & mutuam inter vos necessitudinem colite, vniuersoque populo suos mutuos complexus reddite: ipsique vestris ipsorum animis contentione labe purgatis, iterum amice & beneuole vos, alter alterum, excipite. Nam sæpenumero post inimicitias depositas, amicitia iterum reconciliata plus solet habere iucunditatis.

Quod pietatis causa summopere dolens, lachrymas profunderè compulsus est, iterque quod in orientis partes instituerat, propter hæc in aliud tempus distulerat. CAP. LXX.

DAte igitur mihi dies tranquillos, & noctes curæ ac molestiarum expertes, ut voluptas quæ tum ex sincera concordia luce, tum ex vita quieta capi solet, mihi integra in posterum conseruetur. Quod quidem si minus contingat, necesse est ingemiscere, lachrymis & mœrore omnino confici: nec fieri potest, ut vitæ cursum de reliquo tranquille & sedate transigam. Nam quamdiu Dei populus eum dico, qui communi mecum erga deum obsequio fungitur) tam iniqua perniciosaque contentione, ab se mutuo dissidet, quomodo fieri potest, ut ipse animo tranquillo consistat? Atque ut incredibile huius doloris morsum intelligatis sic accipite. Non ita pridem ad Nicomedentium ciuitatem aduentans, extemplo iter versus orientem maturè facere constituebam.

Ac me